

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689503952/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

ne den fremmede; – iskænke ham hans Aftendrik og iføre ham hans Natdragt!»

Jeg sagde: »Er dette ikke Synd, hvad er da Synd?»

«Synd er det at gribe efter en andens Juveler, Synd er det at røre med stjaalne Blikke ved en andens Hustru. Synd er det at eftertrænge en Kvinde, som en anden har taget til Ejendom. Synd er det Blik, hvormed Du saa paa Fatime nys. Dog, hendes Skønhed maa undskyldte Dig, og jeg saa, det skete mod din Vilje; men derfor har Profeten skænket Huris til Vederkvægelse for Valfartsmænd, at de ej skulle begære andres Ejendom. Se, de vente kun paa et Blik fra Dig for at danse og synge for Dig, Cressida!» – og han vinkede ad hende, der var klædt i samme Farve som et nyudsprunget Bøgetræ eller Efterarselm.

Hun knælede for mig, og hendes Barm skælvede under mit Blik bag sit grønne Slør, som en Knop skælver om Morgenen bag sit Svøbblad under Solens Straaler. Hun dansede for mig i Kobberlampernes Skin; de to andre fulgte hende, som tre brogede Sommerfugle følges ad, og Cressida sang:

«Forsvunden, forsvunden,
Hengivelsens Stund.
Med Munden mod Munden
Et Øjeblikks Blund.
Hvad Munden til Munden
Fortalte i Løn –
Forsvunden, forsvunden,
Vort Suk – vor Bøn.

Vi vildes og hildes –
De bad, og de svor.
Vor Ære forspildes
Af brændende Ord.
Vor Støthed formaldes,
Vor Barm bliver sød –
Vi hildes og vildes
I Aften rød.